

legealuidumnezeu.org

Apêndice 5g: Munca și Sabatul — Navigarea provocărilor din viața reală

Această pagină face parte din seria despre a patra poruncă: Sabatul:

1. [Apêndice 5a: Sabatul și ziua de mers la biserică, două lucruri diferite](#)
2. [Apêndice 5b: Cum să păstrezi Sabatul în vremurile moderne](#)
3. [Apêndice 5c: Aplicarea principiilor Sabatului în viața de zi cu zi](#)
4. [Apêndice 5d: Mâncarea în ziua Sabatului — Îndrumări practice](#)
5. [Apêndice 5e: Transportul în ziua Sabatului](#)
6. [Apêndice 5f: Tehnologia și divertismentul în ziua Sabatului](#)
7. [Apêndice 5g: Munca și Sabatul — Navigarea provocărilor din viața reală](#) (Pagina curentă).

De ce munca este cea mai mare provocare

Pentru majoritatea credincioșilor, cel mai mare obstacol în păzirea Sabatului este locul de muncă. Mâncarea, transportul și tehnologia pot fi ajustate prin pregătire, dar angajamentele de serviciu ating miezul mijloacelor de trai și al identității unei persoane. În Israelul antic aceasta era rareori o problemă, pentru că întreaga națiune se oprea pentru Sabat; afacerile, tribunalele și piețele erau închise din oficiu. Încălcarea Sabatului la nivel comunitar era neobișnuită și adesea legată de perioade de neascultare națională sau de exil (vezi Neemia 13:15-22). Astăzi însă, majoritatea dintre noi trăim în societăți unde ziua a șaptea este o zi normală de lucru, ceea ce face ca aceasta să fie singura poruncă cea mai greu de aplicat.

Trecerea de la principii la practică

De-a lungul acestei serii am subliniat că porunca Sabatului face parte din Legea sfântă și veșnică a lui Dumnezeu, nu este o regulă izolată. Aceleași principii ale pregătirii, sfințeniei și necesității se

aplică și aici, dar miza este mai mare. Alegerea de a păzi Sabatul poate afecta venitul, cariera sau modelul de afacere. Totuși, Scriptura prezintă în mod constant păzirea Sabatului ca un test al loialității și al încrederii în purtarea de grijă a lui Dumnezeu — **o ocazie săptămânală de a arăta unde se află în cele din urmă loialitatea noastră.**

Patru situații obișnuite legate de muncă

În acest articol vom analiza patru mari categorii în care apar conflicte legate de Sabat:

1. **Angajare obișnuită** — lucrul pentru altcineva în comerț, producție sau locuri de muncă similare.
2. **Lucru pe cont propriu** — conducerea unui magazin propriu sau a unei afaceri de acasă.
3. **Servicii de urgență și îngrijire medicală** — polițiști, pompieri, doctori, asistente, îngrijitori și roluri similare.
4. **Serviciul militar** — atât cel obligatoriu, cât și cel pe carieră.

Fiecare situație cere discernământ, pregătire și curaj, dar fundamentul biblic este același: „Șase zile să lucrezi și să-ți faci toată lucrarea, dar ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău” (Exodul 20:9-10).

Angajare obișnuită

Pentru credincioșii angajați obișnuit — în comerț, producție, servicii sau locuri de muncă similare — cea mai mare provocare este că **programele de lucru sunt de obicei stabilite de altcineva.** În Israelul antic această problemă aproape că nu exista, pentru că întreaga națiune păzea Sabatul, dar în economiile moderne sâmbăta este adesea o zi de vârf. Primul pas pentru un păzitor al Sabatului este să **își facă cunoscute convingerile din timp** și să facă tot posibilul pentru a-și organiza săptămâna de lucru în jurul Sabatului.

Dacă îți cauți un loc de muncă, menționează respectarea Sabatului în faza de interviu și nu în CV. Astfel eviți să fii eliminat din start înainte să ai șansa de a-ți explica angajamentul și ai ocazia să subliniezi disponibilitatea ta de a lucra în alte zile. **Mulți angajatori apreciază angajații care sunt dispuși să lucreze duminicile sau schimburile mai puțin dorite în schimbul liberului de sâmbătă.** Dacă ești deja angajat, cere respectuos să fii scutit de orele Sabatului, oferindu-te să-ți ajustezi programul, să lucrezi în sărbători sau să recuperezi orele în alte zile.

Abordează-ți angajatorul cu **sinceritate și umilință, dar și cu fermitate.** Sabatul nu este o preferință, ci o poruncă. Angajatorii sunt mai predispuși să accepte o cerere clară și respectuoasă decât una vagă sau ezitantă. Amintește-ți că pregătirea în timpul săptămânii este responsabilitatea ta — termină proiectele dinainte, lasă-ți spațiul de lucru organizat și asigură-te că absența ta în Sabat

nu pune poveri suplimentare asupra colegilor. Demonstrând integritate și responsabilitate, îți întărești poziția și arăți că păzirea Sabatului produce — și nu împiedică — un angajat mai bun.

Dacă angajatorul refuză în mod absolut să îți ajusteze programul, ia în considerare cu rugăciune opțiunile. Unii păzitori ai Sabatului au acceptat reduceri de salariu, au schimbat departamente sau chiar și-au schimbat cariera pentru a asculta de porunca lui Dumnezeu. Deși astfel de decizii sunt dificile, Sabatul este conceput ca un test săptămânal al credinței, încredințându-ne că **purtarea de grijă a lui Dumnezeu este mai mare decât ceea ce pierdem ascultând de El.**

Lucru pe cont propriu

Pentru cei care lucrează pe cont propriu — o afacere de acasă, servicii independente sau un magazin — testul Sabatului arată diferit, dar este la fel de real. În loc ca altcineva să îți stabilească programul, tu îl stabilești, ceea ce înseamnă că trebuie să **închizi intenționat** în orele sacre. În Israelul antic, negustorii care încercau să vândă în Sabat erau muștrați (Neemia 13:15-22). Principiul se aplică și astăzi: chiar dacă clienții se așteaptă la servicii în weekend, Dumnezeu se așteaptă să **sfințești ziua a șaptea.**

Dacă plănuiești să începi o afacere, gândește-te atent la modul în care aceasta îți va afecta capacitatea de a păzi Sabatul. Unele industrii se pretează ușor la închiderea în ziua a șaptea; altele depind de vânzările sau termenele din weekend. **Alege o afacere care să îți permită ție și angajaților tăi să păziți Sabatul liber de muncă.** Include închiderea pentru Sabat în planul de afaceri și în comunicarea cu clienții de la început. Prin stabilirea timpurie a așteptărilor, îți înveți clienții să îți respecte limitele.

Dacă afacerea ta deja funcționează în Sabat, trebuie să faci schimbările necesare pentru a închide în ziua sfântă — chiar dacă asta costă venituri. Scriptura avertizează că a profita de pe urma muncii din Sabat subminează ascultarea la fel de mult ca și a face munca tu însuși. Parteneriatele pot complica această problemă: chiar dacă un partener necredincios conduce afacerea în Sabat, **tot profiți de acea muncă**, iar Dumnezeu nu acceptă această situație. Pentru a-L onora pe Dumnezeu, un păzitor al Sabatului ar trebui să se retragă din orice sistem unde venitul său depinde de munca din Sabat.

Deși aceste decizii pot fi costisitoare, ele creează de asemenea o mărturie puternică. Clienții și colegii îți vor vedea integritatea și consecvența. Închizându-ți afacerea în Sabat, proclami prin acțiunile tale că încrederea ta finală este în purtarea de grijă a lui Dumnezeu și nu în producția constantă.

Servicii de urgență și îngrijire medicală

Există o concepție greșită răspândită că lucrul ca salvator sau în domeniul medical este automat permis în Sabat. Această idee provine de obicei din faptul că **Isus a vindecat oameni în Sabat** (vezi Matei 12:9-13; Marcu 3:1-5; Luca 13:10-17). Totuși, o privire mai atentă arată că Isus nu și-a părăsit

casa în Sabat **cu intenția de a conduce o „clinică de vindecări.”** Vindecările Lui au fost acte spontane de milă, nu un tipar de muncă programată. Nu a existat niciodată un caz în care **Isus să fi fost plătit pentru vindecările Lui.** Exemplul Său ne învață să ajutăm pe cei în nevoie reală chiar și în Sabat, dar nu anulează a patra poruncă și nici nu transformă îngrijirea medicală și munca de urgență într-o excepție permanentă.

În lumea modernă există rareori lipsă de personal care nu păzește Sabatul și care este dispus să ocupe aceste roluri. Spitalele, clinicile și serviciile de urgență funcționează 24/7, fiind în mare parte deservite de oameni care nu respectă Sabatul. Această abundență **elimină justificarea pentru ca un copil al lui Dumnezeu să accepte conștient un loc de muncă ce cere muncă regulată în Sabat.** Chiar dacă sună nobil, nicio vocație — chiar una centrată pe ajutorarea oamenilor — nu depășește porunca lui Dumnezeu de a se odihni în ziua a șaptea. **Nu putem spune:** „A-i sluji pe oameni este mai important pentru Dumnezeu decât păzirea Legii Lui,” când Dumnezeu Însuși a definit pentru noi sfințenia și odihna.

Aceasta nu înseamnă că un păzitor al Sabatului nu poate acționa niciodată pentru a salva vieți sau a ușura suferința în Sabat. Așa cum a învățat Isus: „**Este îngăduit să faci bine în Sabat**” (Matei 12:12). Dacă apare o urgență neașteptată — un accident, un vecin bolnav sau o criză în propria casă — ar trebui să acționezi pentru a proteja viața și sănătatea. Dar aceasta este foarte diferită de acceptarea unei cariere care te obligă să lucrezi în fiecare Sabat. În cazuri rare, când nu există altcineva disponibil, s-ar putea să fii nevoit temporar să acoperi o nevoie critică, dar astfel de situații ar trebui să fie excepții, nu norme, și ar trebui să eviți să ceri plată pentru serviciile prestate în acele ore.

Principiul călăuzitor este să deosebești între actele spontane de milă și angajarea regulată. Mila este în armonie cu spiritul Sabatului; munca planificată, orientată spre profit, îl subminează. Pe cât posibil, păzitorii Sabatului din domeniul medical sau al urgențelor ar trebui să negocieze programe care respectă Sabatul, să caute roluri sau schimburi care nu încalcă porunca și să aibă încredere în purtarea de grijă a lui Dumnezeu pe măsură ce fac acest lucru.

Serviciul militar

Serviciul militar prezintă o provocare unică pentru păzitorii Sabatului, deoarece implică adesea **datorii obligatorii sub autoritatea guvernului.** Scriptura oferă exemple ale poporului lui Dumnezeu confruntat cu această tensiune. Armata lui Israel, de pildă, a mășăluit șapte zile în jurul Ierihonului, ceea ce înseamnă că nu s-au odihnit în ziua a șaptea (Iosua 6:1-5), iar Neemia descrie gărzi puse la porțile cetății în Sabat pentru a-i păzi sfințenia (Neemia 13:15-22). Aceste exemple arată că, în vremuri de apărare națională sau criză, datoriile se puteau extinde în Sabat — dar ele subliniază și că astfel de situații erau excepții legate de supraviețuirea colectivă, nu de alegeri personale de carieră.

Pentru cei care sunt **încorporați obligatoriu**, mediul nu este voluntar. Ești pus sub ordine, iar capacitatea ta de a-ți alege programul este extrem de limitată. În acest caz, un păzitor al Sabatului ar

trebui totuși să faci cereri respectuoase superiorilor pentru a fi scutit de datorii în Sabat ori de câte ori este posibil, explicând că Sabatul este o convingere profundă. Chiar dacă cererea nu este aprobată, simplul fapt că ai făcut efortul Îl onorează pe Dumnezeu și poate duce la favoruri neașteptate. Mai presus de toate, menține o atitudine umilă și o mărturie consecventă.

Pentru cei care iau în considerare **o carieră în armată**, situația este diferită. O poziție de carieră este o alegere personală, la fel ca orice altă profesie. Acceptarea unui rol care știi că va încălca în mod regulat Sabatul este incompatibilă cu porunca de a-l sfinți. La fel ca în alte domenii, principiul călăuzitor este să cauți însărcinări sau poziții unde respectarea Sabatului să poată fi onorată. Dacă într-un domeniu păzirea Sabatului nu este posibilă, ia în considerare cu rugăciune o altă cale profesională, încrezându-te că Dumnezeu va deschide uși în alte direcții.

Atât în serviciul obligatoriu, cât și în cel voluntar, cheia este să **Îl onorezi pe Dumnezeu oriunde te afli**. Ține Sabatul pe cât de deplin posibil fără răzvrătire, arătând respect pentru autoritate în timp ce îți trăiești liniștit convingerile. Procedând astfel, arăți că loialitatea ta față de Legea lui Dumnezeu nu depinde de conveniență, ci este înrădăcinată în credincioșie.

Concluzie: Trăirea Sabatului ca un mod de viață

Prin acest articol încheiem seria noastră despre Sabat. De la fundamentele lui în creație până la expresia lui practică în mâncare, transport, tehnologie și muncă, am văzut că a patra poruncă nu este o regulă izolată, ci un ritm viu țesut în Legea veșnică a lui Dumnezeu. Păzirea Sabatului înseamnă mai mult decât evitarea anumitor activități; este vorba despre pregătirea dinainte, încetarea muncii obișnuite și sfințirea timpului pentru Dumnezeu. Este vorba despre **a învăța să te încrezi în purtarea Lui de grijă**, a-ți modela săptămâna în jurul priorităților Lui și a exemplifica odihna Lui într-o lume neliniștită.

Indiferent de circumstanțe — fie că ești angajat, lucrezi pe cont propriu, ai grijă de familie sau slujești într-un mediu complex — Sabatul rămâne o invitație săptămânală de a ieși din ciclul producției și de a intra în libertatea prezenței lui Dumnezeu. Aplicând aceste principii, vei descoperi că Sabatul nu este o povară, ci o desfătare, un semn al loialității și o sursă de putere. El îți antrenează inima să se încreadă în Dumnezeu nu doar o zi pe săptămână, ci în fiecare zi și în fiecare domeniu al vieții.